

EVANĐELJE OD IZAIJE

UDARANJE I LJJEČENJE

1. „Vizija od Izaije sina Amosova, koju je video u vezi sa Judom i Jeruzalemom; u danima Uzije, Jotama, Ahaza, Ezekije, kraljeva Jude:—
2. Čujte, O nebesa; i poslušaj, O zemljo, Jer je Jehova taj koji govori. Hranio sam djecu, i odgojio sam ih, A ona su se čak pobunila protiv Mene.
3. Vo poznaje svog vlasnika; I magarac jasle svog gospodara; Ali Izrael Mene ne zna: Niti Moj narod shvaća.
4. Ah grešne nacije! narod opterećen bezakonjem! Porod zločinaca! djeca izopačena! Napustili su Jehovu; Odbacili su sa prezirom Sveca Izraelovog; Otudeni su od Njega; okrenuli su Mu svoja leđa.
5. Na koji dio ćete ponovo udariti, da li ćete dodati ispravku? Cijela glava je bolesna, i cijelo srce je iznemoglo;
6. Od stopala noge pa do glave, nema zdravlja tamo; To je povreda, i modrica, i gnojna rana; Nije bila stisnuta, niti je bila povijena; Niti je bila ublažena sa uljem.
7. Vaša zemlja je pusta, vaši gradovi su spaljeni vatrom; Vašu zemlju pred vašim očima stranci proždiru; I postala je pusta, kao da je uništena poplavom.
8. I kćerka Sionska je ostavljena, kao stračara u vinogradu; Kao koliba u polju krastavaca, kao grad zauzet opsadom.
9. Da nam Jehova Bog nad Vojskama nije ostavio ostatak, Ubrzo bismo postali kao Sodoma; bili bismo nalik Gomori.“
Iz i 1-9.

POŠTO svi imaju Bibliju u takozvanoj „Autoriziranoj Verziji,“ i mogu se pozvati na nju po želji, i mnogi zaista imaju i Revidiranu, smatralo se najboljim u sadašnjem proučavanju da se da čitaocima korist od drugog prijevoda. Jedan koji je izabran je bio ovaj od Biskupa Lowtha, koji je bez sumnje, u cjelini, najbolji Engleski prijevod proročanstva od Izaije. Prema tome šampat ćemo tekst od tog, kao što je iznad, i u bilješkama ćemo dati istraživaču korist od bilo kojih drugih prijevoda koji služe da učine bilo koji dio teksta upadljivijim. Ova izjava o slučaju će poslužiti redovnom čitatelju, tako da nema potrebe da bude ponovljena.

NEKA svatko tko namjerava da izvuče trajnu korist iz ovih proučavanja Evanđelja po Izaiji, obrati pažnju na sljedeći savjet: Prije svega pažljivo proučavajte tekst. Kako? Čitajte ga iznova i iznova, ulažući posebne napore da biste saznali točno što kaže. Zapazite ovisnost sva-

kog stiha i rečenice na ono što prethodi. Nitko na svijetu vam ne može reći ništa što je istinito u vezi teksta, što se ne nalazi u samom tekstu; te ako obratite pažnju, možete reći što Gospod govori poput bilo koga, jer On koristi jezik običnih ljudi. Bilješke koje slijede samo su osmišljene da jasnije usmjere vašu pažnju na ono što je sadržano u tekstu, te da vam pomognu da je zadržite povezivanjem sa drugim srodnim djelovima Pisma. Vidjet ćete da ništa nije ubačeno što nije sadržano u tekstu lekcije, te ćete tako naučiti koliko je bogata Riječ Božja.

“ČUJTE, O nebesa; i poslušaj, O zemljo”. Zašto? Zato što je Gospod progovorio. Kada Gospod govori, to je vrijeme za svakog na nebu i na zemlji da umukne. “A Jehova je u svom svetom Hramu: nek sva zemlja zašuti pred njim!”. Hab ii 20. “A Job odgovori Jehovi i reče: 'Gle, ja sam neznatan, što da ti odgovorim? Svoju ću ruku staviti na usta svoja. Jednom prozborih, ali odgovarat' neću; i dvaput, ali neću nastaviti.’” Job xl 3-5.

ZNAČAJ održavanja tišine kada Gospod govori ne može biti previše jako naglašen. Kada netko od velikana zemlje govori o temi za koju se pretpostavlja da je on stručnjak, većina ljudi ima zdrav razum da obrati pažnju, smatrajući privilegijom da im je dozvoljeno da čuju; a čak ako se i ne slažu potpuno sa svime što kaže, pristojni su u izražavanju svog mišljenja; međutim nekolicina ima bilo kakvo ustručavanje što se tiče drskog odgovaranja kada Gospod govori. Skoro svatko sebe smatra kompetentnim da bude kritičar Biblije. Međutim ako bismo uvijek bili tihi pred Gospodom, čak ni u našim najskrivnijim srcima ne izgovarajući ni riječ, nego dopuštajući Bogu da nam da Svoje misli, trebali bismo pronaći ne samo život već i duboku mudrost također; jer riječ Božja je život i “Jehova daje mudrost, iz usta njegovih dolaze znanje i razumijevanje.” Izr ii 6.

MEĐUTIM postoji posebna sila u pozivanju nebesa i zemlje kao svjedoka kada se spominje pobuna ljudi; jer oni nikada nisu prekršili Božju volju. Zemlja je poslušna Božjem glasu i bila je uvijek od kada je On rekao, “Neka zemlja rađa travu”, “Dovijeka, Jehova, riječ tvoja stoji na nebesima. Od koljena do koljena vjernost tvoja, utemeljio si zemlju i ona stoji. Po sudu tvom sada stoji; jer svi su sluge tvoje.” Ps cxix 89-91. Vidi Jer ii 13 i Pnz xxxii 1-3 za druge primjere gdje Gospod poziva nebesa i zemlju da svjedoče otpadništvu naroda.

UOČITE kontrast koji je iznesen na vidjelo u stihovima 2 i 3. U originalu je kontrast vrlo upadljiv – djeca naspram glupih životinja. “sinove podigoh i odgojih, a oni se pobuniše protiv mene.” Toliko o *djeci*, dok vol i magarac prepoznaju svoga gazdu. Vol i magarac odaju više poštovanja svome vlasniku nego djeca svome Ocu. Kakav upadljiv kontrast.

KOGA vol i magarac prepoznaju kao svoga

gospodara i gazdu? Odgovor je lak; onoga koji ih hrani. Magarac poznaje jasle svoga gospodara. On zna gdje može pronaći svoju hranu. I životinje pokazuju svoje priznanje njihovom vlasniku savijajući svoje vratove pred teretom koji gazda stavlja na njih. One služe onome od koga dobivaju svoje uzdržavanje.

DA li netko kaže da to ne zahtijeva vrlo mnogo razboritosti od strane životinja? Što će onda biti rečeno o djeci koju je Bog hranio? Ako je prepoznavanje gazde tako jednostavna stvar da čak ni životinja nije smatrana posebno vrijednom zasluge za podčinjavanje ruci koja je hrani, koji jezik može izraziti glupost ljudi koji ne poznaju Gospoda “koji nam daje obilato sve stvari za uživanje?” čak i “život, i dah i sve stvari”. Zapamtite da je čovjek stvoren da bude gospodar životinjama, i kao takav je stvoren da bude beskrajno iznad životinje u znanju. Kakav se onda izgovor može naći za njega, kada je on u neznanju u vezi onog što životinje najspornijeg rasuđivanja znaju savršeno dobro?

POZNAVATI Boga je najlakša stvar na svijetu. Da nije tako, bili bi neki koji bi imali izgovora što Ga ne poznaju. Međutim svi su “bez izgovora”, jer sve Ga otkriva. Netko ne treba biti filozof, da bi poznavao Boga. Sve što je neophodno jest da netko ima dovoljno znanja kao jedan vol ili magarac, da prepozna najjednostavnije činjenice. Neprestano prepoznavati Onoga koji nas hrani, je sve što je potrebno da učini nekoga Kršćaninom. Netko ne treba da teoretizira; Evanđelje nije teorija, već činjenica. Jednostavno vjerovati u stvari kakve jesu, jest sve što se traži. “Onaj tko dolazi Bogu mora vjerovati da On postoji”. A dokaz da On postoji, se vidi u daru našeg svakodnevnog kruha.

SVATKO može lako uočiti da ne hrani sam sebe. Vol i magarac to znaju. Sve naše življenje dolazi izvan nas samih, i mi ga ne činimo. Sad da ne bi nitko imao bilo kakvu šansu da cjepidlači, i kaže, “Kako mogu znati ime onoga koji daje tu hranu?”, mi možemo reći, “Sve što se od tebe traži je da prepoznaš Tvorca”. Obožavaj Onoga koji stvori “nebesa i zemlju, i more, i izvore vodene”. Kada to učinimo, bit će lako uočiti da Onaj koji nam daje život ima pravo na upravljanje tim životom, i naša dužnost je izvršena. “Ali zapitaj sada životinje i poučit će te.” Job xii 7.

NETKO može biti sklon reći da dio Pisma dodijeljen ovoj lekciji nije jako utješno, pošto je sve ukor. Dakle, istina je da su nas potrebe slučaja primorale da uzmemo samo nepotpun dio poruke, ali on nije bez utjehe, čak i ako je ukor. To je ukor naslovljen djeci, a Gospod kaže, “Sine moj, ne odbacuj ispravljanja Jehove i neka ti ne omrzne njegov ukor. Jer koga Jehova ljubi, toga i kori, kao i otac sina koji mu omilje.” Izr iii 11,12. Sveti Duh, čija je posebna služba ta od Utješitelja, je prije svega Ukorišlac grijeha. Ivan xvi 7,8. “Jer zapovijed je svjetiljka, i zakon je svjetlost, a ukori ispravljanja put su života.” Izr vi 23.

“Ан, грешна ли народа, пика неправдом натоварена.” Хоћемо ли ропски слушати и страшити се пред Господом јер нам се обраћа на тај начин? Ни у ком случају; јер чујемо позив Спаситеља, “Дођите до мене сви који сте уморни и оптерећени и Ја ћу вас одморити. Узмите мој јарам на себе и учите од мене; јер сам кротак и понизан у срцу, и наћи ћете одмор душам својим.” Мт xi 28,29.

“УЗМИТЕ мој јарам”, каже Господ. Наравно. Вол и магарац предају се јарму онга тко их храни; зашто не би ми? И они носе теške терете за своје господаре; али наш Господар нас зове да дођемо к Нјему, како би нас могао ослободити од наших терета. Ми смо “оптерећени безаконјем”. Зашто? Зато што смо отишли од Нјегова. Нјегов јарам је лак и Нјегов терет је лagan. Једина када “подемо супротно” налазимо тежаk посao и велика оптерећења. Каква благословљена служба је то, која пружа одмор од посла!

“ЗАШТО да вас се још удара? Све ћете се више и више противити?” Када су вол и магарац непослушни и одбијају носити терет који је на њих položen од њиховог господара, или када скрену у страну са пута, што си они тиме доносе? Прут исправљања, наравно. Исто тако је и са нама, када одемо са пута. Али имајте на уму да удarci који долазе нису дати произвољно. Одлажење са пута живота је само по себи смрт. Тако да прекршај доноси своју властиту казну. “Али зато мрзише зnanje и страха од Јехове не изабраше. Не примише мојега савјета, презреше сваки мој укор. Зато ће јести плодове пута свог и наситити се властитих замисли. Јер припосте ће убити отпадништво њихово, а луде упропастити благостанје њихово.” Изр и 29-32. “Они који грјеше gomilaju на себе гњево за дан гњева.” Рим ii 5. “Зло ће се његово вратити њему на главу и њему на тјеме past ће насилје његово.” Пс vii 16.

“Од стопала па све до главе нема здрава мјеста” у тијелу због грјеха који је почимјен; већ “озлједи и modrice и гнојне ране.” То је резултат одбијања слушања ријечи Господњих, које су “живот онome тко их нађе и здравље свом њиховом тијелу.” Изр iv 22. Ништа није сигурније од тога да постоји најближа veza између грјеха и болести. Болест је само дјеловање смрти, а смрт је ушла у свијет са грјехом. Рим v 12. Међутим због грјеха, не би било болести на свијету. “Stoga вјера од propovijedi, а propovijed преко Ријечи Боже.” Рим x 17. А “pravednik ће живјети од вјере.” То јест, људи могу живјети од ријечи Господњих. Чињеница је да ми немamo живот осим онга који нам Господ даје. Ово сви морaju признати. А такођер је чињеница да је Господњи живот савршен и вјечан. Нема живота осим Господњег живота, stoga је живот који нам Господ даје савршен живот. Није ли онда, у најманју руку, Господу исто лако да нам да савршено здравље као што посједујемо патњу од свих врста болести? Наравно, и много лакше; јер нам Господ не може дати ниједан други живот осим онга који је савршен. Зашто онда патимо од болести?—Једноставно због тога што смо

“сви скренули са пута”, и отишли од Господа. Одбацили смо Нјегове ријечи, које су Дух и живот. Није Господ тај који нам шаље болести, већ болести долазе као резултат одбацивања или занемаривања ријечи Господње. “Изгibe народ мој јер је без зnanja”. Хош iv 6.

ПРОЧИТАЈТЕ Пс xxxviii 1-8 како бисте направили паралелу са Из i 4-6. Запazите како је често у Библији болест тијела озnaчена као резултат одлажења од Господа. Када људи буду у потпуности одбацили Дух и Ријеч Господњу, прво испољаванје тога ће бити болест са “неугодном и мучном боли” на њима. А болест која настаје на тијелу човјeka, бит ће само дјеловање “болести њиховог властитог срца.”

ПРОЧИТАЈТЕ Лука vii 50 и viii 48 запазујући marginu од Revidirane. Ту vidimo да је Исус користио исте ријечи за онu којој оpraшта грјехе као и за онu коју је излијео од теške болести. “Твоја вјера те спасила,” је исто као “Твоја вјера те начилила потпуном.” Спасење је једноставно дјело чињенја потпуним. Када је Исус на Шабат излијео хромог човјeka код купалишта Betesda, Он га је начилино “потпуним у свему”. Иван x 21-33. Послије тога када је пронашао човјeka у храму, рекао му је, “Gle, начилињен си потпуним; не чини грјеха више да ти се што горе не догоди.” Иван v 14. Ово нам показује (1) да је човјekова болест била резултат његовог особног грјеха; и (2) да га је Исус у излечењу од његове болести спасао од грјеха, исто као што је учинио узетом. Види Мт ix 2-6. “Благосливљaj вјечног, душо моја, и не заборави сва добротинства његова: он прашта сва безаконја твоја, исцјелује све болести твоје;” Пс ciii 2,3.

“Од стопала па све до главе нема здрава мјеста.” То је наше стање независно од Господа. Када је хром човјек код Красних врата излијечен у име Исуса из Назарета, Петар је рекао народу који се okupio, “I по вјери имена његова — овoga koga vidите и знате учини постојаним име његово. I вјера која кроз њега даде овому *potpuno здравље* у присуству свију вас.” Дјела iii 16. Тај човјек није био само излијечен у тијелу, већ и спашен што се тиће његове душе, јер су сви пророчи свједочили “да преко имена његова примише опроштење грјеха сви који вјерују у њега.” Дјела x 43. Такођер када је Петар говорio о случају слједечећег дана пред сучима, изјавио је да је човјек тamo стajao потпун у име Исуса Назарећанина, у којем једино постоји спасење, тако поистовјећујући излечење тијела са спасењем.

Још једну ствар не смijемо занемарити у разматрању ове лекције. Примјетите узасно стање изнесено на видјело у Из i 5,6. Запамтите да је болест само ванjsко физичко испољаванје грјеха. Она није увијек резултат нашег особног грјеха, али то не чини разлику; ако ми нисмо одговорни за то, можемо бити сигурни да ће нас Бог спасти од тога, јер нас спашава и од резултата наше побуне. Чињеница коју жељимо задржати у уму јест да је болест само дјеловање смрти, која је плод грјеха. Сада тијело које је

пuno повреда, и modrica и гнојних рана, није ни у ком случају угодна ствар за гледање. Оно је, заиста, најодвратније. Сада запамтите да, без обзира колико поштена нечија личност може бити у очима човјeka, ако је срце покварено та особа изгледа Бугу као што би нама да је прекривена одвратним чиревима. “Та не као што човјек гледа; јер човјек гледа на очи, а Јехова гледа на срце.” 1 Сам xvi 7.

ЗАПАМТИТЕ такођер да је ово застрашујуће стање тијела само резултат одлажења од Господа и товарања самих себе са безаконјем. Затим прочитајте благословљено Еванђеље према Изaiји: “Засигурно Он је слабости наше понио и боли наше носио;” (Успоређи Мт viii 16,17) “а ми смо мислили да га Бог бие, удара и мући. А он биаше прободен због наших пријеступа, сатрт због наших безаконја; на њему биаше казна — ради нашега mira, и његовим ранама ми смо исцјелјени. Сви смо ми као овце лутали, окренусмо сваки својим путем; а Господ је на њ svalio безаконје свих нас.” Из liii 4-6. Ако смо натоварени безаконјем, и прекривени ранама и modricama, ми само дијелимо судбину Господа. Ми то тако кажемо, иако је чињеница да Он дијели нашу судбину. Он узима наш терет грјеха и наше болести. Због чега? Како бисмо ми могли бити слободни од свега тога. Његове ране лијеће наше ране. Како то? Зато што су Његове ране наше ране. Што? да ли су ране које Он има моје ране? Да, наравно. Па, ја их онда немam више. Не; one су све на Нјему. Нeka ih онда Он задржи, јер “Он ће прогутати смрт у побједи.” Предиван Лијећник, који лијећи наше болести својим властитим; међутим то је тако, и нека тако i остane.

ELLET J. WAGGONER